

כמה ממפרסמי המודעות אף נעזרו ב־מישטרה. כך, למשל, מופיעה תמונה של שוטרת במדים כדוגמנית־פירסומת במרדעה של תנור־בישול. שוטרים לבושי מדים מופיעים גם במודעות של מיפעלים מיסחריים אחרים.

הסביר אחד ממפרסמי המודעות, כיצד פירסם את מודעתו בעיתון: „בעסק שלי היה לי עניין עם סבלים שעמדו מול הזית החנות. הזמנתי את המישטרה לסלק אותם. השוטרים באמת עבדו יפה. רציתי לתת להם בקבוק קוניאק, אבל הם אמרו לי שזה שוחד. שאלתי מה לעשות, ואמרו לי לתת מודעה בעיתון המישטרה. אחרי כמה ימים באה אלי בחורה, ונתתי לה מודעה בתשלום. הייתי בטוח שמדובר ב־עיתון המישטרה. אילו הייתי יודע שזה לא שייך למישטרה, הייתי מפרסם את המודעה בעיתון אחר.“

אולם אם לגבי הקוראים והמפרסמים יש כאן חשד של ניסיון־התחזות, הרי עיון מדוקדק יותר בחומר המפרסם בירחון מעורר חשדות של גניבה פשוטה. רוב החומר בירחון מועתק מפרסומים שהיו פיעו בעתונות אחרים, תוך ציון המקור. אולם חומר אחר, המוצג כחומר מקורי של מערכת הירחון, הוא חומר גנוב.

כך, למשל, מופיעה במדור „שיחזור פשע“ כתבה על הרצח הראשון באשדוד, שלטענת מערכת חדשות המישטרה אירע באפריל 1965. הכתבה והתמונות המופיעות בה, הם העתק מדוייק של כתבת העולם הזה שראתה אור באפריל 1963

„שוטרת“ במודעה לתנור התחזות כאחר

(העולם הזה 1336). עורכי הירחון לא טרחו כלל לצייץ מניין נלקחה הכתבה. שיתוף פעולה ניתן היה לעבור על הרופעה לסדר־היום, לולא התעורר החשד שהמישטרה עצמה נתנה לה יד. למישטרת ישראל אין תקציב להוציא ביטאון שיפרסם את ראשיה ויהלל את מבצעייה. כשנפלה לידה ההודמנות להתפרסם במימון פרטי, היא לא היססה לשתף פעולה עם המו־לים, מבלי לתהות על קנבס, ומבלי למחות על הניסיון להציג את ירי־חונם כעיתון המישטרה.

מסתבר כי המישטרה מינתה קצין־קשר מיוחד שיסייע לעורכי הירחון להשיג חומר מישטרה פנימי, קיבלה לחלוקת־חינם 5000 טפסים של הירחון, והתירה לבעליו לערוך מיבצעי־החתמה בין השוטרים ב־תחנות־המישטרה, מבלי להעמידם על הרעובה שמדובר בעיתון מיסחרי פשוט.

רק הופיע הירחון בשוק, ולמישטרה הסתבר כי הסתכנה בניסיון הטעייה, מיהרה לנער את חוצנה מהירחון. „זהו ירחון פרטי בהפקה פרטית“, אמרה עוזרת דובר המטה־הארצי של המישטרה, רבקה וייני טראוב. „אנחנו נותנים להם עזרה כמו לכל עיתון אחר, אבל המישטרה אינה משתתפת במימון בעיתון. אין חסות של המישטרה לעיתון.“

קוראי חדשות המישטרה מקבלים רושם שונה לחלוטין. השאלה היא — האם בגיליון הבא של חדשות המישטרה תירפיע גם ידיעה על חקירה שעורכת ה־מישטרה בפרשת חדשות המישטרה?

מישטרה

חבוס את השוטר!

המישטרה משתפת פעולה

בניסיון להטעות את הציבור

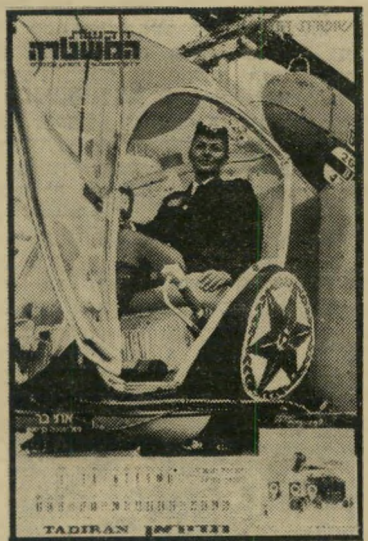
אם תרצה מישטרת ישראל להוסיף עוד הישג למאון הישגיה, היא לא תצטרך הפעם להתאמץ קשה. נושא החקירה שלה נמצא בתוך בית־השלה. הוא מחולק חינם לאלפי שוטרים, בכל תחנות־המישטרה ברחבי הארץ. החשד: התחנות כאחר. זהו ירחון צבעוני, ערוך במתכונת סיני־רומן, הנושא עליו את השם חדשות ה־מישטרה — ירחון המישטרה בארץ וב־עולם. תוכנו מוקדש לשוטרים, גנבים ול־שאר העוסקים בפלילים.

במבט ראשון נראה הירחון כאילו היה ביטאון מישטרת ישראל עצמה. יש בו ראיון עם שר־המישטרה, שלמה הילל. בעמודיו הפנימיים מופיע תצלום ציבעוני של השוטרת אתי בר, כנערת־החדוש של הירחון, וגם על שער הציבעוני מופיעים שוטרים במדים, בתמונה מבוימת של תפיסת עבריינים.

אולם אם עד כאן יכולים עורכי הירחון ליהנות מהספק, הרי בחלקים אחרים שלו בולטת מגמה ליצור את הרושם המוטעה, כאילו זהו באמת ביטאון מישטרת ישראל. מאמר־המערכת הראשי לא נכתב בידי העורכים. זהו העתק מאמר־המערכת שהופיע בירחון הראשון של מישטרת ישראל, 9-9-9. שראה אור לפני 22 שנה ונסגר כעבור זמן קצר.

„תעודתו (של הירחון)“ נאמר באותו מאמר, „לשמש כלי־ביטוי לשלושה גורמים: למישטרה כגוף ציבורי, לציבור השוטרים, ולקהל הרחב במגעו עם המישטרה.“ מאחר שאחרי ציטוט ישיר זה לא באה כל הסתייגות, יכול הקורא התמים להניח כי חדשות המישטרה אינו אלא יורשו של 9-9-9.

האמת שונה לגמרי. היא מופיעה במישפט אחד, בעמוד האחרון של הירחון, שם נא־

שוטרת במודעת־ידוח אחיזת עיניים

מר: „חדשות המישטרה ערוך ומוגש בידי טובי העיתונאים ואנשי־המיקצוע, ויוצא לאור בהפקה פרטית.“

גניבה עיתונאית. „טובי העיתונאים“ העורכים את הירחון הם יהודה שיף, הר מו־ל של הסינדרומן פוטוסטאר ועוד כמה עיתונאים מקומיים של ערי־השדה ויואל ישראלי, מי שהיה עורכו של שבועון־הרכילות טמפּוּ, שבשק חיים אחרי שראה אור רק חודשים ספורים. מאחרי שני אלה עומד מישרד־פירסום זרין, שמצא דרך קלה להשגת מודעות בתשלום, תוך יצירת הרושם שמדובר בביטאון מישטרת ישראל. ואומנם, הגיליון הראשון של חדשות המישטרה מלא מודעות למכביר. יש בו מודעות של מיפעלים ועסקים שאינם נרפים להגים מודעות בעתונות בדרך־כלל, ואשר מצאו דרך לכרך באמצעות הירחון את שוטרי ישראל באופן אישי.

זהו בידור

קרוסב, קלרק, גיבל, רונני, קלי, ליזה מינר, סטיוארט, דונלנד אוקונור, פטר לאנפורד, ניוטון ניוטון, קיל, הורד, קולנוע „חן“ ת"א

הצגת בכורה ארצית החל ממוצ"ש 12.4.75

הודעה לנוסעי EL AL

הנהלת „אל־על“ ממשיכה להחרים את „העולם הזה“, כיגלל עמדתו הבלתי־תלויה בענייני תעופה.

בניגוד לכל חברות־התעופה האחרות, הרואות באספקת עיתונים שרות חיוני לנוסעים, המשלמים הון־עתק עבור כרטיסי־הטיסות, סבורה הנהלת „אל־על“ שזהו אמצעי לשחד עיתונים הגוונים ידיעות שאינן נעימות לחברה.

„העולם הזה“ לא ייכנע ללחץ זה, וימשיך לסקר ענייני תעופה לפי מיטב מצמונו והכנתו.

מאחר ש„העולם הזה“ הוא העיתון הישראלי היחידי שאינו מצוי במטוסי „אל־על“, על הנוסעים, המבקשים לקרוא את „העולם הזה“ בעת הטיסה, להצטייד בגליון השבועון לפני ההמראה.